

Arrestnummer C/ /2014
Repertoriumnummer 2014/
Datum van uitspraak 30 april 2014
Roi nummer 2013/CO/636
Notitie nummer parket-generaal 2013/PGA/2142 2013/VJ11/657

uitsluitend voor
bestuurlijke inlichting –
– behoeften van inwendige
aard

Urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

2013/PGA/2142 - 2013/VJ11/657

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

en

**DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET
VLAAMS GEWEST,**

bevoegd voor het grondgebied van de provincie Limburg,
diensten gevestigd te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan
50;

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr. , advocaat bij de
balie van , loco mr. , advocaat
bij de balie van , op 20 november 2013 en op 12
maart 2014

tegen

geboren te op
en wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. ; advocaat bij
de balie van , loco mr. , advocaat
bij de balie van , op 20 november 2013
aanwezig en bijgestaan door mr. , advocaat
bij de balie van , op 12 maart 2014

1. Ten laste gelegde feiten

Te , meermaals in meerdere malen op niet nader te bepalen
data tussen 9 juni 2010 en 25 maart 2012:

op de percelen gelegen te
gekadastraerd als

- met een oppervlakte van 24 a 40 ca
- met een oppervlakte van 25 a 10 ca

eigendom van ingevolge akte van aankoop verleden door
notaris te dd. 30 juni 2009

- met een oppervlakte van 24 a 40 ca
eigendom van   ingevoelge akte van aankoop verleden door
notaris   te   dd. 1 december 2008,

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke
Ordering,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in
strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de
termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de
vergunning, hierna vermelde handelingen zoals bepaald bij artikel
4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering
van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie),
namelijk het instandhouden van 4 caravans, het oprichten van een
houten berging en hondenhok, aanleggen van een Inrit, het plaatsen van
poorten en afsluitingen, het plaatsen van diverse constructies, het
opslaan van allerhande materialen, het oprichten van een paardenstal en
het plaatsen van een opbouwzembad.

De dagvaarding werd overgeschreven ter hypotheek met vermelding:
Overgeschreven op het hypotheekkantoor van:
Negenentwintig augustus tweeduizend twaalf

Te storten op rek.
Bedrag: Vierentachtig euro negenenveertig cent.

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 23 april 2013 door de eiser tot herstel tegen alle schikkingen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 12 april 2013 door de
correctionele rechtbank van Tongeren, waarbij beslist werd:

Verklaart beklagde   niet plichtig aan de hem ten laste
gelegde felten en spreekt hem dienvolgens hiervan vrij zonder kosten.

Laat de kosten ten laste van de Belgische Staat.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de
griffier een uittreksel van dit vonnis dat de naam, de voornamen en de
woonplaats van beklagde bevat alsook de vermelding van de rechtbank
waardoor het vonnis is gewezen ter hand zal stellen van de
hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de
inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van 20.11.2013 en 12.03.2014.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter in zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de eiser tot herstel in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd
- de beklagde in persoon en in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep van de Stedenbouwkundige Inspecteur van het Vlaams Gewest, regelmatig naar vorm en termijn, is ontvankelijk.

4.2. Motivering ten gronde

4.2.1. Art. 6.1.54 VCRO

Het hof acht het niet zinvol om alsnog een bemiddelingspoging door de Hoge Raad te bevelen in toepassing van art. 6.1.54 VCRO, gelet op de vaststelling dat de raadsman van de eiser tot herstel ter terechtzitting van het hof d.d. 12.03.2014 benadrukte dat de gewijzigde herstellvordering zoals omschreven in zijn beroepsconclusie wordt gehandhaafd.

Een bemiddelingspoging heeft slechts kans op slagen, wanneer beide partijen open staan voor een bemiddeling, hetgeen in onderhavig dossier niet het geval blijkt.

4.2.2. voorwerp van het hoger beroep

Aangezien er geen hoger beroep werd aangetekend door het Openbaar Ministerie, is het bestreden vonnis op strafgebied definitief.

Thans is het hof enkel gevat om de herstellvordering van de Stedenbouwkundige Inspecteur te beoordelen, in het kader waarvan het hof eerst zal moeten beoordelen of de stedenbouwkundige inbreuken, waarop de herstellvordering gebaseerd is, bewezen zijn in hoofde van beklaagde.

De strafrechter voor wie de herstellvordering wordt ingesteld moet die vordering in beginsel toewijzen naast de straf die hij oplegt gezien deze vordering verbonden is met de strafvordering.

De bepaling "naast de straf" in art. 6.1.41.§1 Vlaamse Codex en art. 149 §1 DRO vereist niet dat de rechter daadwerkelijk een straf moet uitspreken en uit deze bewoordingen kan geenszins worden afgeleid dat de strafrechter geen herstel zou kunnen bevelen indien geen straf wordt uitgesproken (zie arrest Arbitragehof nr. overweging B 4 "*Herstelmaatregelen kunnen zowel voor de strafrechter als voor de burgerlijke rechter worden gevorderd en kunnen worden opgelegd indien geen straf wordt uitgesproken.*").

De oorspronkelijke herstellvordering werd op 19.12.2011 ontvangen op het Parket te Tongeren en werd tijdig ingesteld.

Bij vervangende syntheseberoepsconclusies, neergelegd ter terechtzitting van het hof d.d. 12.03.2014 verzocht de Stedenbouwkundige Inspecteur het hof om akte te nemen van de gewijzigde herstellvordering, die het herstel in de oorspronkelijke staat beoogt binnen een termijn van 12 maanden na betekening van de uitspraak op straffe van een dwangsom van 125 EUR per dag, zijnde:

- het afbreken en verwijderen van twee metalen poorten op de percelen   en   en alle afsluitingen rondom de percelen bestaande uit bekaertdraad, hout, prikkeldraad, ...;
- het afbreken en verwijderen van een half-open paardenstal op het perceel   bestaande uit houten wanden en een golfplaten dak;
- het verwijderen van de aanwezige materialen en voertuigen (tractor, tuinmeubilair).

Ingevolge deze wijziging van de herstellvordering werd er tegemoet gekomen aan de vraag van beklaagde in zijn beroepsconclusie op blz. 22

tot 'actualisering' van de herstellvordering wegens het verwijderen door beklagde van een aantal initieel vastgestelde constructies.

Het hof dient vooreerst na te gaan of de stedenbouwkundige inbreuken voorzien in de dagvaarding, op grond waarvan thans het herstel in de oorspronkelijke toestand wordt gevorderd, op basis van de inhoud van het dossier bewezen zijn.

4.2.3. de stedenbouwkundige inbreuken

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, acht het hof de stedenbouwkundige inbreuken met betrekking tot de constructies waarvan thans het herstel in de oorspronkelijke toestand wordt gevorderd in de gewijzigde herstellvordering, bewezen in hoofde van de beklagde.

Hiervoor wordt verwezen naar de diverse processen-verbaal, meer bepaald deze van 10.06.2010 (o.a. hekwerk), 10.02.2011 (o.a. paardenstal, poorten, afsluitingen en opslaan allerhande materialen) en 16.03.2011 (o.a. het stallen van een tractor).

In zijn verklaring d.d. 05.05.2011 (stuk 35) erkent beklagde dat hij de schutstal voor paarden met een oppervlakte van ongeveer 30 m² zelf heeft opgericht.

, zijnde
bevestigt op 05.05.2011 dat alles wat er op de betreffende percelen gebeurt, onder de verantwoordelijkheid van valt (stuk 36).

, zijnde
, bevestigde op 08.04.2011 (stuk 37) dat er op het ogenblik van de aankoop van de percelen niets op gebouwd was, en dat het grasland in een natuurgebied betrof.

Ter terechtzitting van het hof d.d. 12.03.2014 erkende beklagde dat hij "een gedeelte van de omheining" zelf heeft geplaatst. Dit werd door beklagde ook eerder schriftelijk erkend in zijn schrijven d.d. 29.12.2011 (stuk 2, bundel beklagde). Uit geen enkel stuk blijkt dat de bewuste afsluiting reeds meer dan 30 jaar "in het merendeel van het gebied" aanwezig zou zijn, zoals beklagde in ditzelfde schrijven voorhoudt. Dit wordt evenmin aannemelijk gemaakt door het door beklagde voorgelegde schrijven van d.d. 21.11.2011 (stuk 6 bundel beklagde).

4.2.4. de herstellvordering

De stedenbouwkundige inbreuken, waarop de huidige herstellvordering betrekking heeft, zijn volgens het gewestplan (K.B. 03.04.1979) gelegen in natuurgebied, zijnde een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

De oorspronkelijke herstellvordering (stuk 90) had betrekking op *alle* aanvankelijk vastgestelde stedenbouwkundige inbreuken, zodat het advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid d.d. 21.10.2011 betrekking heeft op *alle* initieel vastgestelde en vervolgde stedenbouwkundige inbreuken, met inbegrip van de 4 caravans, de houten berging en hondenhok, het opbouwzwembad, enz., die inmiddels door beklagden reeds werden verwijderd.

Thans heeft de gewijzigde herstellvordering nog slechts betrekking op minder dan de helft van de initieel vastgestelde en vervolgde stedenbouwkundige inbreuken, met name de schutstal voor paarden, de twee metalen poorten en alle afsluitingen rondom de percelen en het verwijderen van de aanwezige materialen en voertuigen (tractor en tuinmeubilair).

De herstellvorderende overheid heeft steeds de mogelijkheid om zijn herstellvordering en de motieven ervan tijdens het geding aan te passen of te wijzigen voor zover deze aanpassing uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening geschiedt en strekt tot het doen ophouden van de gevolgen van een stedenbouwmisdrijf (Cass. 17.10.2006, niet uitgegeven).

4.2.4.1. de twee metalen poorten op de percelen en en alle afsluitingen rondom de percelen bestaande uit bekaertdraad, hout, prikkeldraad, ...

Metalen toegangspoorten en omheiningen bestaande uit diverse materialen horen niet thuis in een gaaf en structureel onaangetast natuurgebied, en dienen vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening verwijderd te worden. Deze constructies dragen geenszins bij tot het behoud, het herstel of de bescherming van het natuurlijk milieu, integendeel.

Ten onrechte stelt beklagde in zijn beroepsconclusie, en stelde de eerste rechter in het bestreden vonnis, dat de omheining en poorten niet-vergunningsplichtige constructies zouden betreffen. Aangezien de omheining en poorten zich in natuurgebied bevinden, is het zgn. Vrijstellingsbesluit van de Vlaamse Regering – dat enkel vrijstelling

voorzlet voor handelingen in, aan en bij woningen of andere vergunde gebouwen – hierop niet van toepassing.

Evenmin is er – mede gelet op de hierboven reeds aangehaalde verklaringen van _____, en de eigen verklaring van beklaagde ter terechtzitting van het hof d.d. 12.03.2014 – sprake van een vermoeden van vergunning.

De rechter is gehouden de herstelmaatregelen te bevelen zoals gevorderd door de herstellvorderende overheid maar dient deze wel op de interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken en of ze stroken met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwendung berusten (art. 159 GW).

De rechter kan enkel nagaan of de door de herstellvorderende overheid gedane keuze van herstelmaatregel uitsluitend steunt op motieven van een goede ruimtelijke ordening en gebeurlijk een herstellvordering die zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of die kennelijk onredelijk zou zijn zonder gevolg laten. Bovendien moet de rechter ook nagaan of de last die voor de beklagden uit het gevorderde herstel zou voortvloeden opweegt tegen het voordeel dat hieruit voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan.

Het is niet de rechter die de aard van de herstelmaatregel bepaalt noch dient hij te oordelen over de opportuniteit ervan.

Het is dan ook niet aan de rechter om te oordelen of aanpassingswerken dan wel meerwaarde al dan niet een juistere toepassing van de wetgeving zou zijn die een goede ruimtelijke ordening beoogt.

De omstandig gemotiveerde herstellvordering met betrekking tot de toegangspoorten en de omheiningen is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklagde gepleegde stedenbouwkundige inbreuk. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

De Hoge Raad voor het Herstelbeleid verleende op 21.10.2011 een positief advies over de op dat ogenblik (globale) voorgelegde herstellvordering.

Dat beklagde er louter een andere visie op na houdt is niet dienend en de Ingeroepen beweringen zijn alleszins niet van aard om het hof anders te doen beslissen.

Gezien de omvang en de aard van de Inbreuken brengt de herstellvordering met betrekking tot de toegangspoorten en de omheiningen zoals gesteld en gehandhaafd voor de beklagde geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan zou overstijgen.

De herstellvordering met betrekking tot de twee metalen poorten is enkel gegrond met betrekking tot de poorten die staan op het perceel vermits beklagde niet vervolgd werd voor stedenbouwkundige Inbreuken op het perceel

De herstellvordering met betrekking tot alle afsluitingen rondom de percelen en (zijnde de 3 percelen waarvoor beklagde werd vervolgd) bestaande uit bekaertdraad, hout, prikkeldraad, ... is derhalve gegrond.

De termijn voor het herstel dient, gelet op de omvang van de werken, te worden bepaald op 6 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 50 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan.

4.2.4.2. de half-open paardenstal op het perceel bestaande uit houten wanden en een golfplaten dak

Het hof stelt vast dat de herstellvordering met betrekking tot de half-open paardenstal (schutstal) kennelijk onredelijk is.

Het hof stelt immers vast dat er door het Agentschap Natuur en Bos op 19.03.2013 een voorwaardelijk gunstig advies werd gegeven in het kader van de door beklagde aangevraagde stedenbouwkundige vergunning

voor de regularisatie van de schutstal op het kadastraal perceel

Het Agentschap Natuur en Bos motiveerde haar advies met verwijzing naar de natuurlijke en extensieve begrazing die door de pony's van beklagde wordt gerealiseerd in het waardevol valleigebied en natuurgebied. Het instellen van een extensieve begrazing biedt de beste kansen om de potenties van de percelen voor de doelhabitats en doelsoorten te ontwikkelen. Tevens wordt rekening gehouden met de vaststelling dat de schutstal is opgetrokken uit eenvoudige en gemakkelijk verwijderbare materialen, zodat na de stopzetting van de extensieve begrazing de schutstal snel en gemakkelijk kan verwijderd worden.

De herstellvordering met betrekking tot de paardenstal is niet afdoende gemotiveerd vanuit stedenbouwkundig oogpunt nu zij verzuimt rekening te houden met de beperkte ruimtelijke impact van de schutstal en met de tegenstrijdigheid van enerzijds het stimuleren van natuurlijke begrazing in betreffende vallei, en anderzijds de gevorderde afbraak van de schutstal voor de pony's die voor de begrazing instaan.

Een andere herstelmaatregel, zoals bv. meerwaarde, is mogelijk en lijkt meer aangewezen gelet op de aard van de overtreding, de beperkte omvang en impact op de natuurlijke omgeving en aantasting van de goede ruimtelijke ordening o.m. gelet op de inpassing van de bewuste percelen in het landschapsplan 'overgangsgebied' en de noodzaak van natuurlijke en extensieve begrazing. Hierdoor ook zou de goede ruimtelijke ordening kunnen worden hersteld.

De herstellvordering zoals nu gesteld en gehandhaafd brengt voor de beklagde een onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan ruim overstijgt.

De herstellvordering met betrekking tot de paardenstal blijkt alleen gesteund op grond van de bestemming van het gebied, en is kennelijk onredelijk en niet noodzakelijk om de ruimtelijke ordening te vrijwaren, en is derhalve ongegrond.

4.2.4.3. de aanwezige materialen en voertuigen (tractor, tuinmeubilair)

Voor wat betreft de herstellvordering met betrekking tot de aanwezige materialen (tuinmeubilair) en voertuigen (tractor), stelt het hof vast dat de herstellvordering onontvankelijk is.

Beklaagde werd niet vervolgd voor het opslaan van tuinmeubilair op de betrokken percelen, en op basis van de voorliggende foto's is het duidelijk dat het geïseerde tuinmeubilair geenszins als een vaste constructie kan worden beschouwd.

Hetzelfde geldt voor de geïseerde tractor, waarvan geen vaststellingen voorliggen dat deze tractor zich in de weerhouden incriminatieperiode (tussen 09.06.2010 en 25.03.2012) op de bewuste percelen zou hebben bevonden.

Bij de opsomming van de stedenbouwkundige Inbreuken in de dagvaarding, is geen sprake van tuinmeubilair of een tractor, deze goederen worden niet vermeld in de herstellvordering, en de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid heeft er geen advies over verleend. Van de tractor is slechts voor het eerst sprake in het proces-verbaal van vaststelling d.d. 10.10.2013 (stuk 11 eiser tot herstel), zijnde ruim na de voorziene incriminatieperiode.

Een herstellvordering kan niet voor het eerst in graad van hoger beroep worden ingesteld omdat de herstellvordering niet virtueel vervat is in de strafvordering van het Openbaar Ministerie en het devolutief principe sluit uit dat de strafrechter in hoger beroep meer zou kunnen dan de eerste strafrechter (zie Cass. 10 maart 2009,

De herstellvordering is op dit punt derhalve onontvankelijk.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7 van het Strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.a, 149. §§1 en 1/2, 150, 151, 151/1, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28

september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009

- 4.2.1.1° a), 6.1.41. §§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Met eenparigheid van stemmen,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Verklaart de herstellvordering met betrekking tot de aanwezige materialen en voertuigen (tractor, tuinmeubilair) onontvankelijk;

Verklaart de herstellvordering met betrekking tot de half-open paardenstal op het perceel   bestaande uit houten wanden en een golfplaten dak, ongegrond;

Verklaart de herstellvordering met betrekking tot de twee metalen poorten enkel gegrond met betrekking tot de poorten voor zover deze staan op het perceel   ;

Verklaart de herstellvordering met betrekking tot alle afsluitingen rondom de percelen   ) en   (zijnde de 3 percelen waarvoor beklagde werd vervolgd) bestaande uit bekaertdraad, hout, prikkeldraad, ... gegrond;

Beveelt beklagde   om de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert de verwijdering van de metalen poorten op het perceel   en de verwijdering van alle afsluitingen rondom de

percelen en bestaande uit bekaertdraad, hout, prikkeldraad, ... binnen de termijn van ZES MAANDEN ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen 6 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van VJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Veroordeelt de beklaagde en de eiser tot herstel ieder tot de helft van de kosten met betrekking tot de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 97,27 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

voorzitter

raadsheer

raadsheer

en in openbare terechtzitting van 30 april 2014

uitgesproken door voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier